

Knud Enggaard (V):

Først vil jeg gerne takke ministeren for redegørelsen. Jeg synes, det er en god gennemgang af de relevante problemer, som foreligger i det nordiske samarbejde. Denne redegørelse giver jo desuden Tinget en anledning til en debat forud for Nordisk Råds session i Kuopio i næste uge. Det er vigtigt, at vi her i Folketinget har en bredere kreds af Tingets medlemmer involveret i de nordiske problemer. Jeg siger det på trods af det imponerende fremmøde her i salen under debatten, hvor man stort set kan tælle deltagerne på én hånd. Men det er meget vigtigt, at folketingsgrupperne er med. Det har man jo haft lejlighed til i forbindelse med diskussionen forud for dagens møde.

Jeg gør opmærksom på, at Nordisk Råds budgetudvalg har sat sig for som en særlig opgave at undersøge, i hvilket omfang nordiske initiativer er kendt af vore parlamentarikere i forbindelse med deres daglige virke i udvalg m.v. Det er min forventning – desværre – at denne analyse vil komme til at afspejle et betydeligt behov for at gøre Norden mere synlig i alle vore parlamenters hverdag. Jeg tror ganske enkelt, at mange af de initiativer, som tages, foregår isoleret i forhold til det øvrige arbejde, og det har vi alle sammen en pligt at gøre noget ved.

Det gælder ikke mindst i en situation, hvor den europæiske udvikling har taget fart med Sveriges og Finlands medlemskab af EU og Norges nej til samme. Der er givet et startskud til en tilpasning af det nordiske samarbejde til den nye situation, og det er en dobbeltopgave at fastholde og videreudvikle det samarbejde, som vi ønsker mellem vore folk, og at gøre det som et led i en europæisk integration, der er i stadig udvikling. Det får konsekvenser for både rammer og indhold.

Efter den ekstra session i København ultimo september er indstillingen klar vedrørende forslaget til Helsingforsaftalen: Den vil efter min forventning blive fremlagt og gennemført i vore parlamenter før jul, sådan at det reviderede grundlag kan fungere fra nytår.

Det andet vedrører strukturen i rådets opbygning. Den vil nu komme til at afspejle den nye situation med et styrket præsidium og derigennem en stærkere ledelse af arbejdet, og der vil være tre hovedudvalg: ét vedrørende Nordens samarbejde, ét vedrørende europæiske spørgsmål og ét vedrørende nærområderne. Det vil komme til at give rammerne for en nyorien-

tering, hvad angår såvel form som indhold. Det er efter Venstres mening godt, at der kommer et eftersyn af arbejdet. Der må kunne ske en koncentration af arbejdet, så færre detaljer optager tiden og større perspektiver dominerer.

I den forbindelse er analysen af begrebet nordisk nytte centralt. Fru Dorte Bennedsen har allerede været inde på en række ting i den sammenhæng. Jeg skal ikke gentage alt, hvad fru Dorte Bennedsen har sagt. Men jeg tror uden tvivl, det på mødet i Kuopio vil blive debatteret, hvad der ligger i begrebet nordisk nytte.

Denne gennemgang af de ca. 40 institutioner, som har været oprettet siden 1953 i nordisk regi, har jo allerede sat vældig gang i debatten, fordi nogle jo har fået mindre gode karakterer. Nu skal man ikke lade sig skræmme af, at der er lokale protester. Det må vi forvente. Det må være vigtigt, at vi ikke går i stå i denne gennemgang. Vigtigere er det derfor, at sessionen i Kuopio sikrer fortsættelsen.

Dermed er der ikke truffet beslutninger om den enkelte institution. Det må vejes efter de værdimål, som vi anlægger i den videre debat. Jeg er enig med fru Dorte Bennedsen i, at en ren økonomisk vægning af den enkelte institution ikke i denne sammenhæng er tilfredsstillende. Det er meget svært at veje et stykke arbejde, som har folkelig kulturel karakter, på en sådan vægt. Det er her, debatten kommer til at gå og prioriteringen skal lægges – også efter det sidste kriterium, som jeg har sagt.

Det påvirker selvsagt budgettet, hvad der kommer ud af denne gennemgang. Jeg er enig i, at det både bør og kan blive påvirket i 1997 af dette eftersyn. Allerede 1996-budgettet er jo reduceret noget, nemlig med ca. 11 mio. kr., og det har ministeren omtalt som et kompromis. Jeg vil gerne sige, at det er helt klart; at det er regeringernes ansvar at fastlægge rammen. Andre er der ikke til det. De skal skaffe penge, og det kan være svært nok. Men forhåbentlig afspejler denne reduktion af budgettet ikke, at der findes et nyt EU-land, f.eks. Sverige, hvor der er en svækket interesse for Norden. Jeg siger: Det vil forhåbentlig ikke afspejles igennem dette tal.

Kultur og uddannelse er fortsat prioriteret højt.

Som kerneområder i det nordiske samarbejde er det i orden, at dette arbejde får de næsten 50 pct. af det samlede budget, som der er lagt op til.